No. 2008 Zaterdag 8 Juli 1922. 39ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Nalezingen.

De „London Opinion" brengt het resultaat van Genua aardig in beeld: Lloyd George thuiskomend, de O van het Engelsche Genoa triomfantelijk voor zich uitdragend!

Het resultaat is inderdaad nul. Het blijkt nu zelfs dat het z.g.n. „niet-aanvalspact" door vrijwel alle mogendheden slechts onder allerlei voorbehoud is geteekend. Ofschoon we dus een lichte hoop mogen koesteren, dat het althans in de eerste 8 maanden wel niet tot een oorlog zal komen mogen we hierop toch niet geheel vertrouwen.

Natuurlijk pogen te ondernemers der Genueesche Conferentie haar teleurstellend resultaat te bemantelen; de meest duidelijke poging daartoe is die van Lloyd George, om toch maar vooral te doen uitkomen, dat de Commissoriale kapstok welke aan den grooten „internationalen", die 's Gravenhage heet, zal worden opgehangen, van zuiver Genueesch maaksel is.

Dit pogen heeft nu echter reeds een gevolg gehad, dat Lloyd George zeer zeker allerminst bedoelde: de Vereenigde Staten hebben, op de tot hen gerichte invitatie om ook aan de Haagsche beraadslagingen deel te nemen, geantwoord, dat de Haagsche Commissies klaarblijkelijk een voortzetting waren van de Genueesche Conferentie, en dat zij, om dezelfde redenen welke hun wegblijven uit Genua veroorzaakten, ook uit Den Haag zouden wegblijven. En zij wijzen er op, dat het Russische vraagstuk even onoplosbaar zal blijven te 's Hage, als het te Genua bleek, zoolang de Russen op het standpunt blijven staan, hetwelk zij in hun „memorandum" hebben ingenomen.

Dat is hetzelfde wat reeds in onze vorige nalezingen werd gezegd. Nu kan men zich op het standpunt stellen, dat den tegenstander het terugkomen op een eenmaal ingenomen houding moet worden vergemakkelijkt en dat de Haagsche Commissies den Russen zulk eene gemakkelijke gelegenheid zullen bieden. We zullen maar hopen, dat de feiten gelijk zullen geven aan hen, die dit inzicht huldigen; maar meer dan „hopen" wordt moeilijk gemaakt door alles wat men uit Rusland verneemt.

***

Er is blijkbaar in den geest der Bolsjewistische tyrannen niets veranderd; en wij weten thans met de grootste zekerheid, welke men zich omtrent Russische zaken kan verschaffen, dat men hen ook niet kan vertrouwen, als zij op het papier vrijheden waarborgen, dus evenmin als zij, om practische redenen, „concessies" doen aan stelsels, welke zij te vuur en te zwaard bestrijden, concessies — ik wees er vroeger reeds op, — welke ieder oogenblik weer kunnen worden ingetrokken. Van geen mindere autoriteit dan het Vaticaan vernemen we thans, dat de verordening, welke de Bolsjewiki den 23en Januari 1918 afkondigden en waarin allen godsdienst- en gewetensvrijheid worden gewaarborgd en verzekerd eenvoudig niet word nageleefd. De H. Stoel heeft „niettwijfelachtige inlichtingen" ontvangen uit verschillende provincies van Rusland, aldus verklaart de „Osservatore Romano", waaruit blijkt, *„dat de werkelijkheid op geenerlei wijze met de wetten overeenkwam."*

Wij vernemen nu tevens, dat alle berichten, als zou de H. Stoel hebben afgezien van zijn voorstel om in een eventueel accoord van de overige Europeesche mogendheden met Rusland, den eisch in te lasschen, dat de onroerende goederen, welke aan eenige confessie behooren, moeten worden teruggegeven of geëerbiedigd, „absoluut onjuist" is. De H. Stoel heeft de bespreking van den eisch alleen maar uitgesteld, omdat de Genueesche Conferentie zelf de eigendomsrechten be sprak.

Het Vaticaan houdt dus, zooals ook niet anders te verwachten was, vast aan het beginsel van het privaat eigendomsrecht. Een principiëele verloochening daarvan is van die zijde evenmin te verwachten als een practische onverzettelijkheid in détailpunten is te vreezen.

De inlichtingen door het Vaticaan ontvangen betreffende den *werkelijken* toestand in Rusland worden bevestigd door een nota welke de parochiale raad der Russisch-orthodoxe Kerk te Rome heeft uitgegeven, waarin er aan herinnerd wordt, dat de wettelijk afgekondigde vrijheid van godsdienst en geweten, niet heeft belet, dat 28 bisschoppen en meer dan 1000 priesters werden ter dood veroordeeld, dat de processies werden verboden, dat tal van Kerken in Cinema's en Schouwburgen werden veranderd; dat alle kapellen in privé-woningen werden verboden; dat de relikwieën werden onteiligd en dat op het stadhuis van Moskou dit opschrift werd aangebracht: „de godsdienst is de opium van het Volk".

***

De St. Petersburgsche „Prawda" heeft haar 10 jarig bestaan gevierd. Bij deze gelegenheid heeft een ander Bolsjewieksch orgaan onder den suggereerenden titel, „Op de bloemen volgen vruchten" o.m. het volgende medegedeeld:

In het oprichtingsjaar 1912 was de Prawda de eenige bolsjewieksche krant in Rusland. Zij was de trommelslager van de communistische gedachte. Zij onderscheidde zich van alle sociaal-democratische bladen van de wereld. Thans verschijnen er niet alleen in alle steden van Rusland communistische dagbladen, maar ook in 33 landen komen communistische periodieke publicaties uit. In Frankrijk alleen zouden er, volgens het blad, 52 verschijnen, waaronder 7 dagbladen, in Amerika 42, in Tsjecho-Slowakije ook 42, in Duitschland 41, in Italië 29, waaronder 3 dagbladen en 23 weekbladen, in Noorwegen 39, in Bulgarije 13, in Engeland 10. Dat maakt voor 8 landen 268 communistische bladen. Dan zijn er nog 25 staten met tezamen 261 communistische bladen, terwijl van andere staten het aantal niet vast staat.

De Krasnaja Gazeta besluit dan met deze opmerking: „De arbeidersklasse en de bourgeoisie moeten bedenken, dat deze communistische bloesems met der tijd dezelfde vruchten zullen brengen, die de Prawda van 1912 in het jaar 1917 aan de Russische bourgeoisie geboden heeft".

Dát is de onveranderde hoop en het onveranderlijke doel van het Bolsjewisme; en iedere toenadering der Europeesche *regeeringen* tot de Bolsjewistische *regeering* kan niet anders dan dit doel dienstig zijn.

Indien de uitlating der „Krasnaja Gazeta" nog niet overtuigend genoeg is in dit opzicht, is het artikel, dat Lenin, de nog vrijwel almachtige beheerscher van Sovjet Rusland bij deze gelegenheid schreef, wel in staat iederen optimist het geloof in de aannemelijkheid der Sovjetheerschers als onderhandelaars en verdragsluiters te ontnemen. „De Tribune" heeft dit artikel vertaald; en ik laat hier eenige teekenende passages er uit volgen:

Tien jaar zijn er voorbijgegaan sedert de oprichting van de legale „Prawda", het volgens de Tsaristische wetten legale Bolsjewistische dagblad. En aan deze 10 jaar gingen ongeveer ook een tiental jaren vooraf (1903-1912) als men van het tijdstip af rekent, dat de oude „Iskra" („De Vonk") het orgaan der volkomen bolsjewistische richting, werd gesticht.

Het 10 jarig jubileum van het in Rusland uitgegeven bolsjewistische dagblad! Slechts 10 jaar zijn er sedert de oprichting voorbijgegaan! Naar den inhoud van den strijd en der beweging gerekend, waren het wel honderd jaar.

De grondoorzaak van deze ontzaglijke verhaasting der wereld-ontwikkeling bestaat hierin, dat nieuwe honderden en honderden millioenen van menschen er in worden betrokken. Het oude burgerlijk imperialistische Europa, dat gewend was zich als het middelpunt der wereld te beschouwen, veretterde en barstte uiteen in de eerste imperialistische afslachting als een stinkende zweer.

Dit verval van het oude Europa *beteekent slechts een episode in de geschiedenis van den val der wereldbourgeoisie*, wier maag door de imperialistische uitplundering en met de onderdrukking der meerderheid van de bevolking der aarde is overladen.

Deze meerderheid is thans ontwaakt en in een beweging geraakt, die ook de „machtigste" machten en de sterksten niet vermogen tegen te houden. China en Indië verkeeren ook in gisting.

Dat zijn meer dan 700 millioen menschen. Samen met de bevolking der landen van het nabije Oosten, die in dezelfden toestand verkeeren, maken zij de grootste helft van de wereld uit.

Her 10 jarige jubileum van het legale bolsjewistische dagblad „Prawda" toont ons duidelijk een der mijlpalen op den weg der groote verhaasting van de groote wereldrevolutie. In de jaren 1906—1907, heeft het Tsarisme de revolutie schijnbaar verslagen. De *bolsjewistische partij was in staat ons na eenige jaren in de vesting van den vijand op een andere manier, volgens andere methoden te brengen en dagelijks legaal het ondermijningswerk van het vervloekte Tsaristische en grondbezitters absolutisme van binnen uit te leiden. Er gingen nog een paar jaren voorbij en de door het bolsjewisme georganiseerde proletarische revolutie zegevierde.*

Aan het stichten van de oude „Iskra", in het jaar 1900, namen ongeveer 10 revolutionairen deel, aan het ontstaan van het bolsjewisme op illegale congressen in Brussel en London in het jaar 1902 ongeveer 40 revolutionairen.

Toen in de jaren 1912—'13 de legale bolsjewistische „Prawda" ontstond waren het honderd duizenden arbeiders, die achter haar stonden en met hun centen-collecties den druk van het Tsarisme en de tegenwerking der klein-burgerlijke verraders van het socialisme, der mensjewiki, hebben overwonnen.

Bij de verkiezingen voor de Constituante in November 1917 stemden van de 36 millioen er 9 voor de bolsjewiki, In werkelijkheid evenwel, niet bij de stemming, maar in den strijd was de meerderheid van het proletariaat en der werkende boeren in het laatst van October en in November 1917 vertegenwoordigd door de meerderheid van de gedelegeerden van het 2e Al-Russische Sowjet-congres, door de meerderheid van het meest actieve en het meest vooruitstrevende deel van het arbeidende volk en wel van het twaalf millioenen leger destijds.

Dit toont ons in cijfers het beeld der „overhaasting" der revolutionaire wereldbeweging in de laatste 20 jaar; een zeer klein, een zeer onvolledig beeld, dat in enkele trekken slechts de geschiedenis van een 150 millioenen volk voorstelt, hoewel de revolutie in deze 20 jaar in landen met een totaalbevolking van een miljard en zelfs nog meer, is begonnen en tot een onoverwinnelijke kracht is geworden.

Het zelfbedrog van zoo voor de revolutionairen op dit allermoeilijkste moment het meest schadelijk zijn. Hoewel het bolshewisme een internationale kracht is geworden, hoewel nieuwe Chartisten, nieuwe Varlins, nieuwe Liebknechts, namelijk de legale (zoo legaal als onze „Prawda" door 10 jaren onder het Tsarisme legaal was) communistische partijen in alle beschaafde en ontwikkelde landen, reeds ontstaan zijn, desniettemin blijft de internationale bourgeoisie nog onvergelijkelijk sterker dan haar klassevijand. Deze, de bourgeoisie die alles, wat haar slechts mogelijk was, gedaan heeft om de geboorte te bemoeilijken, om de gevaren en de pijnen der geboorte van de proletarische macht in Rusland te vertienvoudigen is nog in staat om millioenen menschen door wit-gardistische en imperialistische oorlogen te pijnigen en ter dood te veroordeelen. Wij mogen dit nooit uit het oog verliezen. Wij moeten onze taktiek met bekwaamheid aanpassen bij dit eigenaardige van de huidige situatie.

De bourgeoisie kan nog pijnigen, mishandelen, dooden! Ze is evenwel niet in staat om de voor ons zekere en van wereldhistorisch standpunt nabije overwinning van het proletariaat tegen te houden.

***

Zie daar Lenin, den onverbeterlijke doctrinair en fanaticus.

In wat hij zegt zit geweldige stof tot nadenken. Het getuigt op de eerste plaats wel hiervan, dat hij rotsvast overtuigd is van de komende ineenstorting der burgerlijke samenleving in hare tegenwoordige vormen. Hij gelooft met de kracht der Bolsjewistische propaganda elders nog veel meer te kunnen bereiken dan binnen 10 jaren tijds in Rusland werd bereikt en wat inderdaad verbijsterend is.

S. U. De Nieuwe Eeuw.

Verslag over 1921

uit te brengen in de Algemeene Vergadering van Aandeelhouders in de N. V. Koninklijke Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij op den 30sten Mei 1922.

Het afgeloopen jaar heeft de voortzetting van de onttakeling der vrachtenmark gezien, welke in 1920 een aanvang nam. De oorzaken daarvan zijn te bekend, dan dat wij er bij behoeven stil te staan, terwijl ons bijdrijf ondanks lagere kolenprijzen (de daling van prijzen van uitrustingsartikelen en levensmiddelen maakte zich in de exploitatierekening van 1921 slechts in geringe mate merkbaar) met zeer drukkende exploitatiekosten te worstelen had, waaronder ons het in vergelijking met het buitenland zeer hooge loonpeil hier ten lande bovenal zorg verschaft. Niet alleen, dat het de resultaten der reisrekeningen en de kosten van onderhoud der vloot zeer ongunstig beinvloedde, het werkte er, evenals de ten gevolge van den ontwrichten koors lage spoorwegvrachten in Duitschland en België toe mede, dat het goederenvervoer naar Bremen, Hamburg en Antwerpen afgeleid wordt. Wij hebben ons aanzienlijke offers te getroosten, om het noodige verkeer over onze havens te verzekeren. Het gevolg is, dat wij ten slotte weliswaar een levendig vervoer op de meeste lijnen constateerden, doch het rendement veelal een verlies aantoonde. De bijna volledige staking van salpeterverschepingen van Chili, die echter, naar wij hopen, over eenigen tijd tot het verleden zal behooren, en de daardoor veroorzaakte crisis in dat land hebben er toe bijgedragen, de resultaten onzer groote schepen, waarvan wij er in den aanvang van het vorige jaar nog weinig voor het toenmaals bestaande vervoer bezaten, teleurstellend te doen zijn. Zij moesten, evenals een deel der kleine schepen, welke wij oudtijds in de Oostzee rendabel maakten, doch daarin thans slechts met al te groote verliezen zouden kunnen varen, dikwijls opgelegd worden. Het ontbreken van uitvoer uit de Russische havens doet zich in de exploitatie onzer lijnen naar de Levant en de Zwarte Zee zeer gevoelen.

De nieuwe Rijnvaart Maatschappij heeft een ongekend slecht jaar achter den rug, het gevolg van den langdurigen slechten waterstand en de valutaconcurrentie. Wij moesten deze dochteronderneming met ruim f 500,000.— aan subsidie te hulp komen waarmede de exploitatierekening belast werd.

Zooveel ongunstige factoren hebben veroorzaakt, dat de winst- en verliesrekening met een saldo sluit, dat met inachtneming der noodige afschrijvingen tot ons groot leedwezen geen ruimte voor een dividenduitkeering laat.

Daar het thans zoo aanmerkelijke verschil tusschen het loonpeil hier en dat in naburige landen op den duur door daling hier en rijzing daar moet vereffend worden en er enkele teekenen van verbetering in den internationalen handel te bespeuren zijn, verwachten wij, dat het bedrijf t. z. t. daarvan den invloed zal ondervinden, maar de algemeene onzekerheid is nog altijd zoo groot, dat aan elke verwachting van beterschap licht de bodem kan worden ingeslagen. De uitgaven zullen ten gevolge van de algemeene prijsdaling en door krachtige bezuiniging zonder twijfel verminderd worden.

Ten einde de loopende verplichtingen in verband met den afbouw van bestelde schepen, havenrichtingen enz. te dekken, deden wij in het afgeloopen jaar een beroep op de geldmarkt in den vorm van een 6½ pCt. obligatie-leening van f 10,000,000.—, welke tot den koers van 98 pCt. gereede plaatsing vond.

In den loop van het jaar werden ons de volgende schepen afgeleverd: *Ares, Astrea, Baralt, Breda, Brielle, Carna, Flora. Nercus.* en *Poseidon,* terwijl wij van de David Steamship Cy, te Londen, ingevolge een eerder gemaakte regeling, de ex-Duitsche stoomschepen: *Tannenberg* en *Bürgermeister Schröder,* thans de *Amersfoort* en *Bennekom* genaamd, kochten.

De s.s. *Amazone, Brion, Amsterdam, Perseus* en het motorschip *Rhea* kwamen sedert 1 Januari 1922 gereed en het nog in aanbouw zijnde s.s. *Luna* zal over eenige maanden in ons bezit zijn.

Vele van deze bodems zijn ons met zoodanige vertraging, soms van ettelijke jaren, geleverd, dat wij in de afgeloopen jaren genoodzaakt waren, schepen te koopen, wilden wij niet gedeeltelijk hei toenmaals overweldigende vervoer mel onze lijnen en

daarmede een deel van onze clientèle verliezen. Thans zijn wij doende het aldus ontstane overcompleet door verkoop van onze schepen welker onderhoudskosten onevenredig zwaar drukken, te verminderen. Zoo verkochten wij in het loopende jaar de ss. *Helena* en *Uranus* voor aanzienlijk meer dan de boekwaarde en voor zoo gingen wij er op grond van den ons geboden, relatief hoogen prijs, toe over, hoewel noode, het ss. *Baarn* te verkoopen. Het in dit geval nadeelige verschil met de boekwaarde is in de afschrijving over 1921 begrepen.

De exploitatie der Vereenigde Nederlandsche Scheepvaart Maatschappij, aan welke wij ettelijke van onze schepen in tijdhuur afstonden, leed onder de algemeene omstandigheden en laat nog verlies, doch de omvang van het vervoer op haar lijnen is in vele opzichten zeer bemoedigend. Wij moeten echter met verdere moeilijkheden rekening houden.

Van ons effectenbezit, waarin onze deelneming in bovengenoemde onderneming begrepen is, staan beleggingswaarden voor beursnoteering te boek, ons belang in andere zaken voor bedragen onder de werkelijke waarde.

De uitbreiding van onze haveninrichtingen alhier, waaronder de tanks voor stookolie aan de overzijde van het IJ, en waaraan in het afgeloopen jaar circa f 2,700,000.— besteed werd, zal, naar het zich laat aanzien, over korten tijd gereed zijn.

Nu van verderen woningbouw voorloopig afgezien moet worden, brachten wij ons buizenbezit op de geraamde waarde in onze boeken terug, waardoor een overeenkomstig bedrag van de betrekkelijke reserve vrijkomt en in de winst- en verliesrekening opgenomen kan worden.

De „Reserve voor diverse belangen" ad f 19,000,00.— werd in den loop van het jaar met f 693.024.35 verminderd; wegens betaling van oorlogswinstbelasting en voorts, zoowals de winst- en verliesreking aantoont, met f 706,975,65 in verband met bijzondere afschrijvingen, als die op ons effectenbezit en van de kosten der geldleening.

De gelijkstelling van de pensioenvoorwaarden voor de dienstnemers bij onze Maatschappij en bij den Koninklijken West-Indischen Maildienst en hunne telkens wisselende plaatsing nu bij de éene, dan bij de andere van deze beide ondernemingen, hebben beide Maatschappijen aanleiding gegeven tot het maken van een regeling, waardoor de pensioenreserves vereenigd werden. Die van den K. W. I. M. werd in onze boeken overgeschreven.

H. M. de Koningin en Princes Juliana maakten in den zomer een reis naar de Noorweegsche fjorden met ons ss. *Merope*. Het was ons een voldoening, H. M.'s betuiging van tevredenheid met het schip en zijn inrichting te ontvangen.

Ons lid, de heer E. Heldring, ondernam een reis naar Zuid-Amerika, waarvan hij onlangs terugkeerde.

Onze Commissaris, de heer J. B. A. Jonckheer, ontviel ons tot ons innig leedwezen door den dood. Zijn aangename samenwerking blijft bij ons in herinnering. Een voorstel tot uitbreiding van het College van Commissarissen zal U gedaan worden.

Wij besluiten dit verslag met de hoop uit te spreken, dat de depressie, waaronder ons bedrijf gedrukt gaat, spoedig plaats zal maken voor betere tijden.

Verslag over 1921

uit te brengen in de Algemeene Vergadering van Aandeelhouders in de N. V. Koninklijke West-Indische Maildienst op den 30sten Mei 1922.

Het uitgaande verkeer liet te wenschen over, doch de oogsten in West-Indië en Centraal-Amerika vielen gunstig uit en Europa trad ondanks de ongunst der tijden weder als kooper op. De vrachten brokkelden in sterke mate af, maar, daar de vraag naar passagiersruimte levendig was, bleek het dringend noodzakelijk, op onze Colonlijn een vijfde passagiers- en vrachtschip te plaatsen, waarvoor wij het ex-Duitsche stoomschip „Adolph Woermann" aankochten en, na belangrijke veranderingen erin aangebracht te hebben, als ss. „Venezuela" in de vaart brachten. Onze lijn op Suriname liet, dank zij de inkrimping, in het vorige jaarverslag vermeld, betere uitkomsten. In het vervoer tusschen New-York en West-Indië is nog weinig verbetering te bespeuren, doch wij hebben hoop, dat de in het laatste gedeelte van het vorige jaar ingevoerde reorganisatie de ontwikkeling van het vervoer zal bevorderen. De op de lijn tusschen Curaçao en Maracaibo werd het SS. Diana door het beter daarvoor in gerichte SS. Baralt vervangen. Een zusterschip van het laatste, het SS. Brion, onderhoudt een dienst tusschen Curaçao en de Zuidelijke havens van de Dominikaansche Republiek, welke niet voor Oceaan-schepen toegankelijk zijn en dus met overlading bediend moeten worden.

Daar de door ons in de laatste jaren bestelde of gekochte mailschepen geheel betaald zijn, stellen wij voor hen op de werkelijke waarde in de boeken terug te brengen en daardoor veroorzaakte extra afschrijving uit de reserve voor afschrijving te nemen. De noodzakelijke verdere afschrijving op onze schepen en ons ander bezit verhinderen ons echter tot ons leedwezen, de uitkeering van een dividend voor te stellen.

Met leedwezen vermelden wij het overlijden van de Heer G. A. Baron Tindal, oprichter en vele jaren directeur onzer maatschappij, daarna President-Commissaris en Commissaris. Het is voornamelijk aan zijn wilskracht en volharding te danken, dat de stoomvaartverbinding tusschen Nederland en zijn West-Indische bezitting voor 40 jaren tot stand kwam en gehandhaafd bleef.

Met weemoed gedenken wij ook het heengaan van onzen Commissaris den heer J. B. A. Jonckheer. Onze Commissaris Dr. C. J. K. Van Aalst is, evenals ons lid, de heer Paul den Ten, volgens rooster aan de beurt van aftreden, doch herkiesbaar.

Wij verzoeken U in de vacatures te voorzien.

INGEZONDEN.

Geachte Heer Redacteur,

De Heer 'T SAS had de vriendelijkheid een open brief te plaatsen in uw veel gelezen blad van 1 dezer naar aanleiding van mijn stuk, ingezonden 24 Juni l.l.

De geachte inzender komt met protesten voor den dag welke ik moeilijk anders dan als misplaatst kan beschouwen.

De vraag of Sparta voor een scheidsrechter had moeten zorgen wil ik beantwoorden met een enkele opmerking. Ze is voor mij een bewijs, dat de Heer 'T SAS niet genoeg op de hoogte is geweest van die wedstrijden; anders had hij zeker moeten weten, wie het recht had een scheidsrechter te kiezen.

Verder schrift de geachte tegenstander over het „goaltje." Meneer 'T SAS, indien u werkelijk mijn antwoord aandachtig gelezen had, zou U zeker niet durven vragen, of ik het tweede punt erken. Lees het stuk nog eens aandachtig door. Het is en blijft voor mij onaannemelijk dit doelpunt als een cadeau te beschouwen, want ik kan iemands eergevoel niet op zoo'n laag peil schatten.

De scheidsrecter had zich best kunnen vergissen met dat punt, maar cadeau geven is heusch onmogelijk.

U zegt verder, dat de scheidsrechter zich bevond op een afstand van 20 meter.

Maar op welken afstand stond u er dan vandaan? Indien de scheidsrechter binnen het strafschopgebied stond en niet kon zien, dan was het voor u toch zeker onmogelijk op een afstand van ongeveer 50 M beter te kunnen oordeelen.

U kan in ieder geval niet vaststellen of de bal zat, ja of neen.

Nu komen we aan de gewichtigste kwestie, namelijk het publiek.

Uw houding, meneer 'T SAS, tegenover het publiek is niet erg fair en nog erger dan die van Serg. V., want u stelt vast, dat het C. P. te vergelijken is met kannibalen, daar een persoon (onbekend volgens den heer 't S.) een paar onbehoorlijke woorden gezegd heeft, toen de keeper HENDRIKS buiten zijn doel lag.

Maar lieve Heer, is dat dan een reden om het heele publiek te vergelijken met kannibalen?

Weet u niet wat kannibaal beteekent?

Gelukkig, dat hier op Curaçao, menschen, die op zoo'n manier ons volk benadeelen, op de vingers getikt kunnen worden.

Meneer 't S., dat voor de tegenstanders van Sparta o. a. New-Port, Zeeland, Valerian, etc. zeer zwak geapplaudiseerd werd, is op zijn zachtst uitgedrukt *„onwaar."*

Er werd bij die wedstrijden behoorlijk geaplaudiseerd.

Dat het publiek voor *Juliana* niet aplaudiseert is beslist *waar*, en dat keur ik sterk AF.

U zegt, dat na den wedstrijd *Zeeland-Juliana* „Viva Sparta" geroepen werd. En waarom zegt u er niet bij, dat het alleen jongens waren, die dat gedaan hebben?

Moeten wij als groote menschen ons met jongensgeschreeuw bemoeiën? Zou dat niet te kinderachtig wezen, meneer 'T SAS?

U zal echter toch wel weten, dat bij de laatste wedstrijden sommige Sparta-leden rondom het veld liepen en de menschen dringend verzochten niet te schreeuwen.

Oh..... eindelijk kom ik bij een persoonlijke kwestie..... U zegt dat mijn persoon gedeeltelijk de oorzaak is, daar ik in de *Amigoe* en de *La Cruz* verslag geef van het spel.

Dus ik heb de schuld, dat de scheidsrechters uitgejouwd worden volgens Mr. 'T SAS.

Ik kan mij niet herinneren, dat de scheidsrechters uitgejouwd werden met uitzondering van..... den heer 'T SAS.

REITSMA, v. LENTE, HENEGOUWEN, GODDARD, HENDRIKS, etc., etc. werden volgens mij nooit uitgejouwd door het publiek.

Dus, indien u lastig gevallen werd ligt de schuld niet aan mij, maar aan u zelf, omdat u nooit goed voldaan hebt. U weet beter dan ik, Mr. 'T SAS, dat bij al de wedstrijden waar u als scheidsrechter optrad, u leelijke fouten hebt gemaakt.

Of het van partijdigheid of ongeschiktheid afhangt, weet ik niet.

Dus de schuld aan u zelf en aan niemand anders.

Geachte tegenstander, dat alle V. V. voortaan moeten weigeren om *reclamebekers* te spelen, dat ben ik volkomen met u eens, maar ik kan toch voor den heer 't Sas niet verzwijgen, dat de laatst aangeboden beker door *„La Fama"* ook een *reclame-beker* is en dat de heer 'T SAS toegestemd heeft om dien beker te laten verspelen op Koninginne-verjaardag, welke wedstrijden later om een of andere reden door de feestcommissie van het program geschrapt werden.

Meneer 'T SAS, tot wederzien!!!!

U, Mijnheer de Redacteur, mijn dank voor de verleende plaatsruimte.

Hernández.

Aan den Weled. Heer

Redacteur v. d. „Amigoe di Curaçao",

Alhier.

Geachte Heer Redacteur:

Wij verzoeken U hierbij beleefd, dit schrijven in uw nummer van a. s. Zaterdag te willen plaatsen. Bij voorbaat onzen besten dank.

Iedereen die het stuk, geteekend door den Heer HETZEL en gepubliceerd in het nummer van de „Amigoe" van j. l. Zaterdag, met aandacht gelezen heeft, moet direct gezegd hebben:

„De schuld ligt aan *„Leonidas"*. Maar, indien de Heer HETZEL feiten die voor onze club zouden pleiten, niet verzwegen had, dan zouden de lezers een heel ander denkbeeld gevormd hebben.

Wij gaan over de inleiding van het artikel van den Heer HETZEL heen en komen op het punt waar vermeld wordt, dat de drie „Gevolmachtigden" van *„Leonidas"* (Dank U voor den titel) in hun nopjes waren. Had U goed opgemerkt Mr. HETZEL, dan zou U dit zeker niet geschreven hebben, want..... hen die „werkelijk in hun nopjes waren", die hebt U, hetzij expres of niet, heelemaal niet opgemerkt en dat spijt ons. U had beter moeten uitkijken, dan had U dit punt zeker zoo niet behandeld.

Wat betreft de drie afgevaardigden van *„Leonidas"* (gevolmachtigden vinden wij een beetje te overdreven) U hebt vergeten, wat ze zoo duidelijk mogelijk tijdens de vergadering spraken. Wij zullen hier weergeven wat er zooal door die drie heeren geuit werd.

Getracht werd, om de C. V. B. tot nieuwen bloei te brengen en *„Leonidas"* als Bond's club, moest natuurlijk hiertoe ook bijdragen. Het spreekt van zelf. De eerste en zeer juiste maatregel die getroffen moest worden, d. i. het voorloopig niet spelen tegen „Sparta", werd door iedereen aangenomen, behalve door de afgevaardigden van „Jong Holland", die op dat oogenblik niet zeker wisten of zij tot den Bond zouden toetreden of niet, en.... een der afgevaardigden van *„Leonidas"*, die blanco stemde.

De tweede afgevaardigde (van „Leonidas") werd gevraagd en gaf voor antwoord, dat hij wel instemde met het plan, maar dat eerst de heeren leden van de club gehoord moesten worden, daar hij niet zeker wist of allen van dezelfde opinie waren.

Indien wij ons niet vergissen, Mr. HETZEL, telde de bedoelde afgevaardigde toen op de vingers, welke leden van *„Leonidas"* hij zooal vermoedde, dat met het voorstel zouden meegaan.

De derde nam het voorstel aan, doch was absoluut tegen het plaatsen van de bewuste advertentie en.... hierover gaat feitelijk de heele questie.

De afgevaardigde die blanco stemde, sloot zich omtrent publicatie, bij den tweede aan, wat oorzaak was, dat hun de volgende vraag werd gesteld: „Zijn de heeren bang?

Dat zij dus er „Glad voor waren" zooals Mr. HETZEL het zegt, dat.... betwijfelen wij, en dat zij het Bestuur van de C. V. B. „verzekerden" van den steun van „Leonidas" dat is, Mr. HETZEL, zeer sterk overdreven, immers wat wij hierboven reeds aanhaalden, geeft aan den geachten lezer een ander idee en iedereen moet onmiddelijk inzien, dat wat door U zoo eenvoudig neergepend is, niet de werkelijke waarheid bevat. Wel zou *„Leonidas"* altijd meewerken met den Bond, maar Mr. HETZEL, er zijn toch dingen in de wereld waarmee men geen genoegen nemen kan, en die ook...... heelemaal niet noodig zijn.

Vielen wij den Bond laaghartig in den rug? Waarom dan niet aangehaald wat de afgevaardigden tijdens de vergadering zeiden, om de lezers goed op de hoogte te stellen van alles? U verheelt feiten, Mr. HETZEL, waar U denkt dat het niet goed voor U is ze voor den dag te brengen. U had niet zoo'n groote haast moeten maken met uw artikel.... U moest zich meer bedacht hebben.... U moest uitvoeriger geschreven hebben.... want, zooals U nu schrijft, krijgt U van „Tout le monde" gelijk.

Weer vragen wij: Vielen wij den Bond laaghartig in den rug? Dat zegt Mr. HETZEL.

Wij zeggen: Meneer kreeg zijn zin niet, (immers de advertentie werd niet geplaatst) en.... daar had je de poppen aan het dansen. Waarom nou die advertentie, Mr. HETZEL?

Daar koopt U slecht vijanden mee. De Bond wordt er niet rijker door; de „uitgeslotenen" (wij zullen „Sparta" zoo maar noemen) nemen het aan als een zekere „oorlogsverklaring"— en lost not least.... het zal door het heele Curaçaosch publiek, dat tegenwoordig aan de zijde van „Sparta" is, zeer onsympathiek op genomen worden. Adverteerde de Bond niet, dan werd dit alles vermeden. Is dit niet zoo? Vandaar dat wij het nut van de advertentie niet konden inzien. Het heeft in één woord geen doel en werd door „Leonidas" beschouwd als een „misstap van wege het bestuur van de C. V. B.", dat toch bleef volhouden, dat het geplaatst moest worden. Mr. HETZEL, niet alles moet gepubliceerd worden.

Bij ons in de club zijn geen „Dictators," en „ja-bazen" nogveel minder. Niet alles wat de heeren Bestuursleden goed vinden, wordt door de andere leden goedgekeurd. Er wordt over de Bestuurs-voorstellen gestemd, en als er een besliste meerderheid tegen is, wat moeten dan een paar Bestuurs-leden, die wel meegaan met een of ander plan, aanvangen? Zoo maar hals over kop de Bestuurs-functie neerleggen??? Heusch...., dat gaat niet. Per slot van rekening wordt het zoo'n „Toren van Babel", een warboel, en komt men nimmer klaar.

En op die mannier kan op de heele wereld niets van langen duur zijn.

Dát is nu het geval met U....... „Leonidas" neemt geen genoegen met het plaatsen van de advertentie; Mr. HETSEL krijgt daardoor zijn zin niet (het was zijn voorstel toch), wordt kwaad..... en maakt bekend, door een „ietwat picant" artikel, dat „Leonidas" verraad heeft gepleegd. Ja, ja, „Leonidas" het belangrijkste steunpunt van de C. V. B. (volgens Mr. HETZEL) heeft verraderlijk „het mes in 's Bond's rug gestoken."

Belachelijk.... niet waar? De Bond heeft zich zelf „vermoord" of liever, Mr. HETZEL heeft er schuld aan. Waarom kan de Bond toch niet doorgaan zonder de advertentie?????? Is ze dan zóó hard noodig voor het voortbestaan??? Waarom zoo'n herrie gemaakt om zoo'n nietigheid?

Uit den laatsten brief dien wij van de C. V. B. kregen, kon men onmiddelijk opmerken, dat de Secretaris niet bij machte was zichzelf in toom te houden. Hij pakte flink uit waar hij meende het recht aan zijn zijde te hebben en „Leonidas werd daardoor zoo zeer de schrik om het lijf gejaagd, dat de leden...... bijna geneigd waren, Mr. Hetzel hun „Excuse aan te bieden." Wij zeggen niet DE BOND, want de Secretaris (gevolmachtigd?) deed zoo maar op eigen houtje.

Wie had het gedacht? In het briefje stond, dat „Leonidas" van de ledenlijst werd afgevoerd. Vlug, hé? Wij commenteeren op verdere bizonderheden van het briefje niet, ons artikel wordt dan té lang. Wel.... wij verlangden een meer uitgebreide verklaring van Mr. Hetzel, en richtten het volgend schrijven aan het Bestuur van de C. V. B. waarop wij tot nog toe geen antwoord gekregen hebben.

29 Juni 1922.

Curaçaosche Voetbal Bond
Alhier.

Geachte Heeren

Wij kwamen in het bezit van uw schrijven van den 25sten dezer, en namen met groote verbazing nota van den inhoud.

Dit schrijven wenschen wij echter niet punt voor punt te behandelen, maar wij uw correspondentie alsook de onze met betrekking tot de heele zaak publiceeren, zoodat iedereen beoordeelen kan, welke partij gelijk heeft.

Alleen de volgende vragen die wij zullen stellen, willen wij goed beantwoord hebben.

Welke recht heeft het voorloopig Bestuur om ons van de ledenlijst af te voeren? Is ze bevoegd tot een dergelijke actie? Welke gewichtige, dringen & voldoende redenen bestaan er hiervoor? In welke Bestuursvergadering kwamen de Heeren Bestuurleden tot dit besluit? Of komt het zoo maar direct van uw Secretaris?

Hoogachtend,

De Voorzitter V. V. „Leonidas".

Ons ontslag komt van.... Mr. HETSEL, zooals de geachte lezers nu duidelijk kunnen zien. Vergadering, noch Bestuurs noch algemeen.... werd er gehouden. Meneer was zoo vriendelijk, ons.... uit de Bond te „bonjouren" en de tijdelijke Voorzitter noch de andere Bestuursleden wisten er een „Jota" van. Meneer teekende dus zonder raadplegen... Namens het Bestuur.

Wij vragen is dat een Bond?

Ja, natuurlijk is dat een Bond, maar..... met een gevolmachtigden Secretaris.

De „Dictator" komt hier nu goed voor den dag... en denkt in zichzelf: „Nemen de andere leden van de C. V. B. geen genoegen met wat „IKKE" gedaan heb, dan gaat het..... functie neerleggen.... precies zooals hij van de drie afgevaardigden van „Leonidas" commandeert.

Dat „Leonidas" nu voor U onsympathieker is dan „Sparta", laat ons koud. Uw sympathie hebben wij heelemaal niet noodig.

SUMMA SUMMARUM: „Leonidas" stemt niet in met een voorstel van Mr. HETZEL; deze krijgt zijn zin niet, jaagt den heelen boel door mekaar, en.... wat met kalmte uitstekend ten uitvoer gebracht kon worden, blijft nu hangen om wille van één enkel persoon.

Aan Mr. HETZEL alle eer. Niet „Sparta", niet „Leonidas", maar hij heeft de Bond „genekt".

Wie heeft gelijk?

De lezers zullen nu oordeelen.

U, Mijnheer de Redacteur, nogmaals dankend voor de verleende plaatsruimte.

Hoogachtend,

De C. V. V. „LEONIDAS".

De Verkiezing in Nederland.

Gisterenmorgen ontving de redactie het volgende cijfertelegram:

322720

Nu was de afspraak, dat met de twee eerste cijfers zouden worden aangegeven het aantal gekozen Katholieken.

Er werden dus gekozen **32** Katholieken, of twee meer dan in 1918.

Met de twee volgende cijfers zouden worden aangegeven de overige leden der coalitiepartij gezamenlijk, dus anti-revolutionairen, Christelijk-historischen en allen die zich verder bij de Christelijke partij aansluiten.

Dezen allen gezamenlijk bezetten **27** zetels.

De rechtsche partij is dus **59** man sterk en heeft de meerderheid.

Met de laatste twee cijfers worden de Socialisten aangeduid, die het ditmaal slechts tot **20** brachten.

De Christelijke Regeering blijft dus, God zij dank, behouden.

Berichten uit de Kolonie.

Hr. Ms. Zeeland.

In Suriname was er onder de jongens nogal animo om dienst te nemen aan boord der Nederlandsche kruisers. *De Surinamer* spreekt van niet minder dan 67. Telegrafisch is den Minister gevraagd, of hierop kon worden ingegaan, en zoo ja, op welke voorwaarden.

Er werden 'n 30 tal Surinamers aangenomen. Ook hier op Curaçao hebben eenige jongens geteekend voor de Marine.

***

Maandagmorgen is de *Zeeland* naar La Guaira gestoomd tot een officieël bezoek aan Venezuela, en den nieuw gekozen President Grl. J. V. GOMEZ.

De Heer CAPRILES, adjudant van den Gouverneur, werd aan de Etat Major toegevoegd als tolk. De Heeren Officieren en Manschappen waren in Venezuela de gast van Regeering en Volk. Zij werden per trein naar Caracas geleid, waar verschillende plechtigheden en feesten ter hunner eere werden gehouden.

Woensdagmiddag was er al dadelijk een harddraverij ter eere der Nederlandsche Marine. Verdere bizonderheden hopen we volgende week te kunnen mededeelen.

Buste Luis Brion.

De Heer JOHN DE POOL is volgens onzen geachten Collega *Boletin Comercial* in bezit van verschillende eere medailles in Cuba, Ecuador en Peru behaald voor schilder- en beeldhouw werk. De buste van Brion, eerst in klei gemodeleerd, werd nu ook in gips geboetseerd en is volgens degenen, die het voorrecht hadden een kijkje te mogen nemen in het kunstatelier, zeer goed uitgevallen. Het beeld wordt thans ten toongesteld in het magazijn van den Heer LOUIS RICARDO en zal later worden opgezonden naar Panama, waar het bronzen beeld volgens dit gipsen model gegoten zal worden.

Aan den Heer J. DE POOL en de Brioncommissie onze gelukwenschen.

Waterweelde.

Ja! 't gaat er nu toch hard naar toe; bijna dagelijks krijgen we een buitje en soms een vrij harde, zooals Woensdagmiddag, avond en nacht. De planterij is op Bonaire al lang begonnen, hier op Curaçao en op Aruba zal er ook wel niet zoo lang meer gewacht worden. Planten in Juli! 't Is je ideaal!! Iets van den goeden ouden tijd.

Maar nu een enkel woordje!

Vroeger hadden we behoefte aan maisstokken voor veevoeder, en voer voor de paarden en ezels.

Paarden zie je bijna niet meer en het getal ezels is veel verminderd.

Daar bestaat dus niet meer dezelfde behoefte aan maisstokken als vroeger.

Kan dat geen aanleiding wezen om ons oud beproefd gebruik, om toch vooral zooveel mogelijk KLEINE MAIS te planten, een weinig te wijzigen.

We bedoelen hier de planterij in 't groot, op de plantages.

De „Kleine Luyden" kunnen niets beters doen dan Kleine Mais planten. Dat is hun voedsel van elkendag. Hoe meer ze in voorraad hebben, des te beter. Maar de Plantages, die nu geen slaven meer houden, geen paarden en ezels? Doen die niet verstandiger met meer het plan HELFRICH op te volgen en op de eerste plaats voor veevoeder te zorgen? De heele plantage onder maïs zetten is voor hen toch niet meer noodig, en uit den tijd.

Nu het weer een goed regenjaar belooft te worden, moeten wij van die milde hemelgave genieten, zooveel we kunnen, en er ons voordeel mee doen.

De plantagebeplanting moet meer in de richting van veevoeder gaan.

Vee, vleesch- en melkvee, heeft Curaçao hoog noodig.

Melk is een eerste levensbehoefte en die kost hier evenduur als in andere landen de wijn. Laat de prijs van 90 cts per kan nu gedaald zijn op 60, dat is nog altijd veel te hoog, ja onbetaalbaar zelfs voor een algemeen gebruik. Het is een zaak van algemeen belang, dat de melk overvloedig en goedkoop te krijgen is en dat kan niet anders bereikt worden dan door rijkelijken aanplant van groen veevoeder.

Die bij overvloedig voeder er melk koetjes op na houdt, ondervindt zelf op de eerste plaats de groote voordeelen van een druk verkoop van een goedkoop artikel.

Goedkoope melk maakt den melkboer rijk. Dezelfde koe geeft bij beter voer ook beter melk. Veevoeder aanplant betaalt zich zelf.

Auto verkeer.

Op Westpunt waren er op den feestdag van St. Petrus en Paulus 42 auto's en 7 autotrucks vol belangstellenden om de Processie te zien, en de zee zegening.

Curaçao wordt modern.

We krijgen onzen verkeersagent! En een uitgebreider verkeerregeling.

Het drukke autoverkeer maakt op sommige dagen 's Heeren wegen bepaald onveilig.

Daarom zal in de Algemeene Politiekeur worden toegevoegd, dat de heeren chauffeurs bij het omslaan van een hoek rechts een kleinen en links een grooten boog moeten beschrijven.

Voetgangers zullen verplicht worden:

a bij het ontmoeten van of het in gehaald worden door een vervoer middel of eenig vee, rechts uit te wijken en dezen behoorlijk ruimte voor passeeren te laten;

b op de bruggen rechts te houden en op de Koningin Emmabrug, de Van den Brandhofbrug en waar er verder voetwegen (trottoirs) bestaan daarop te loopen, wanneer de veiligheid van het verkeer het eischt.

De verkeersagent kan aan de chauffeurs lastgeven tot stilstaan door de hand op te heffen, een wenk geven met den uitgestrekten arm in een bepaalde richting voor op- of doorrijden in die richting, op- en nederwaartsche bewegingen van de hand in horizontalen stand voor langzamer rijden, het heen en weer bewegen van de hand in verticalen stand voor sneller rijden.

De Seinwacht.

Op de Batterijmuur van het fort is nu ook een seinwachtershuisje meer naar de punt van 't fort geplaatst. Van daaruit kan de geheele Westkust aan weerszijden der haven worden overzien en de komst van alle schepen tijdig worden geseind.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van de firma MENSING & Co. eenige reclame artikelen van de Wiskey *Special* van J. & R. HARVEY te Glascow.

Openbare Leeszaal en Boekerij Curaçao.

Uitleenbbekerij (geopend elken werkdag van 11 tot 12.30 en Maandag, Woensdag en Vrijdag van 5—6; voor jongeren van 12—17 jaar op Vrijdag van 2.30—4 en Zaterdag van 11—12.30).

Gedurende de maand Juni 1922 werden uitgeleend 586 boekwerken (ontspanningslectuur).

Aantal ingeschreven lezers	125.
Aantal uitgereikte leeskaarten voor jongeren van 12—17 jaar	47.
Totaal	172.

Curaçao, 3 Juli 1922

De Ambtenaar,
E. Irausquin.

Salarisregeling.

Men blijft maar regelen en laat ten slotte alles ongeregeld.

Nu werd weer van Den Haag bericht ontvangen de Salarissen der Onderwijzers zóó te regelen, dat er onderscheid gemaakt wordt tusschen gehuwd en ongehuwd.

Men ziet het, de bezuiniging komt weer ten koste van het Bizonder Onderwijs.

Als wij echter door dit offer te brengen eindelijk nu eens een regeling krijgen, zullen de religieuzen daar niet op tegen zijn.

Te vreezen is echter, dat door deze regeling weer veel ongeregeld blijft wat later weer geregeld moet worden wil het beginsel van gelijkstelling volkomen worden doorgevoerd: gelijk loon voor gelijken arbeid.

En hoe zal men doen met die ongehuwde onderwijzers, die reeds sinds lang een traktement genoten gelijk aan dat der gehuwden?

Zullen die bij de nieuwe regeling minder gaan ontvangen dan ze tot dusver genoten?

Zilveren Professiefeest.

De Eerw. Zuster MARIA ELEONORA viert Donderdag a. s. haar zilveren professiefeest. Van deze 25 God gewijde jaren bracht zij er 24 op Curaçao door. Eerst in het St. Elizabeths-Gasthuis, later 18 jaren achter een in Montecristo en nu de laatste jaren op Zaquito. Zuster ELEONORA heeft dus het groote werk van barm hartigheid, de verpleging van arme zieken, wel ten volle beoefend.

Daarom is er voor haar groote vreugde bereid op den dag van haar zilveren hoogtij, dat zij vieren zal in rein zielegenot, overvloeiend van dankbaarheid jegens God.

Want nauwelijks op Curaçao aangekomen werd zij bezocht door de gevreesde Curaçaosche ziekte, de gele koorts. Haar bloedeigen zuster MARIA VICTORIA, die haar eenige jaren vroeger in het Klooster en naar Curaçao was voorgegaan, mocht haar verplegen, toen zij ter afzondering naar Zaquito was overgebracht.

Wonder boven wonder werd het kostbaar leven, door alle Doktoren opgegeven, door Gods barmhartigheid gered. En Zuster ELEONORA is nu zoo flink en sterk, dat zij best haar gouden feest kan halen. Wat we haar van harte toewenschen.

De West-Indische Gids.

In de Juni-aflevering schrijf Dr. A. VAN SCHELVEN over Suriname in de 18e eeuw. G. J. STAAL zet de studie voort over Suriname's behoeften IV; W. H. A. VAN ROMONDT bespreekt De ontwikkeling van het Kiesrecht in Suriname, Pater A. EUWENS. O. P. heeft een heel aardig artikel over de *Leguano* met mooie afbeelding, ten slotte volgt nog Boekbespreking. Uit de Pers en Bibliographie.

Algemeene opstand.

't Was Donderdagavond, even na tienen. Als naar gewoonte hadden zich een troep jongelieden om en nabij de kiosk op het Brionplein verzameld. Ook een meid en een jongen zaten op den rand van het cementen basement.

Plotseling algemeene opstand. Allen stoven uit elkander. Eenieder ging zijns weegs. De meid liep alleen, alsof er niets gebeurd was.

Wat nou? Regent het weer? En de maan scheen zoo helder!

Een flinke zoon van Hermandad, een struische Curaçaönaar, liep rakelings langs de kiosk, zonder boe noch ba.

Zijn verschijning alleen was voldoende om de troep het besef te brengen, dat ze iets deden wat niet goed was.

Waarom liepen ze anders allemaal uiteen!

Programma.

1. Les Guides de Bruxelles — Ras-Red Gurtner
2. Raymond Ouverture — A. Thomas
3. Nachtschwärmer Walzer — C. Ziehrer
4. L'Invocation Fantaisie — G. Delfort
5. La Priere au Camp — V. Gandner
6. L'Africaine Fantaisie — G. Meyerbeer
7. Las dos Marias Danza — J. Campos
8. De werkstaking der Muzikanten Marche Burlesque — Ch. Geng.

Zondagavond om 7.30 uur. BRIONPLEIN

Voetbal wedstrijd.

Verleden Zondag op het terrein Mundo-Nobo tusschen ZEELAND en SPARTA.

De voorhoede van SPARTA had geen samenspel, terwijl de Marine prachtig spel leverde. SPARTA kwam uit met twee invallers. Heeft Sparta geen betere spelers om in te vallen wanneer het noodig is?

Er zijn zeker onder de leden van Sparta betere spelers.

Scheidsrechter blies einde met 1—1.

Hernandez.

Mishooren gedurende de reis naar Amerika.

Hoyman en Schuurman's passage en reisbureau te Amsterdam, dat als passage-agent voor de Cunard-Line hier te lande optreedt, meldt aan de Msb:

De Cunard Line, welk diensten onderhoudt van Southampton, Liverpool naar New-York, Boston en Canada, heeft hare passagiersschepen voorzien van een draagbaar altaar met altaarbenoodigdheden. om gedurende de reis de H. Mis te kunnen celebreeren.

De directie der Cunard Line heeft den administrateurs aan boord van haar schepen opdracht gegeven, dat, indien zich onder de passagiers een geestelijke bevindt, die de H. Mis wenscht op te dragen, de altaar-benoodigdheden hem terhand moeten worden gesteld en alle noodige faciliteiten verleend moeten worden.

Protest der bisschoppen van Ontarlo.

De Katholieken van Ontario hebben van het bestuur hunner provincie dezelfde rechten geëischt, wat het onderwijs betreft, als de protestantsche minderheid in de provincie Quebec geniet.

De Katholieken in Ontario zijn namelijk insgelijks in de minderheid. Zij worden echter niet op gelijken voet behandeld als de Protestantsche minderheid in Quebec. Zoo is het hun niet geoorloofd, naast de lagere scholen, inrichtingen voor meer uitgebreid onderwijs te openen. Bovendien moeten zij bijdragen tot het onderhoud der officieële scholen, waarvan zij echter zelf geen gebruik maken.

In de provincie Quebec heeft men aan de protestanten algeheele vrijheid van contrôle op hun scholen gegeven. Zij hebben hun eigen onderwijsinspecteurs.

Deze voordeelen bezitten de katholieken in Ontario echter niet. Bovendien wordt bij vacatures onder het personeel aan de hoogere scholen steeds de voorkeur gegeven aan Protestantsche leerkrachten.

Onlangs is de laatste katholieke afgevaardigde in den hoogeren onderwijsraad er uit „gewerkt".

De katholieke bisschoppen van Ontario hebben in een herderlijk schrijven dezen toestand aan de geestelijkheid en de geloovigen helder en duidelijk uiteengezet. Zij eischen voor de katholieke scholen met klem een billijk aandeel op in de belastingen, die voor het onderwijs worden opgebracht, alsook het recht om katholieke scholen voor meer uitgebreid onderwijs op te richten, waar het aantal katholieken zulks rechtvaardigt.

Zoo het provinciaal bestuur deze wettige eischen niet zou inwilligen, is de katholieke minderheid van Ontario vast besloten, een beroep te doen op het federale parlement.

De Protestantsche Mis.

Niet weinig geestelijken van de Protestantsche Anglikaansche High Church in Amerika en Engeland dragen de „*mis*" op, en noemen zich priesters. In hun leer zijn ze bijna Katholiek, behalve dat ze den paus, den bisschop van Rome niet erkennen alshoofd van het Christendom. Zij schijnen vergeten te zijn, dat de Protestantsche, Episcopale Kerk van Engeland door een wets artikel in 't leven geroepen alles heeft uitgewischt wat maar in 't minst herinnerde aan de „mis"en het priesterschap dat het misoffer opdraagt. De altaarsteenen werden tegen den grond gesmeten en schandelijk ontwijd. Cranmer, de voornaamste bevorderaar der Hervorming in Engeland, die Hendrik VIII in alles ter wille was, verklaarde: „We moeten het misoffer opruimen". Later liet zich bisschop (Protestant) Hooper aldus uit: „We hebben de mis aan kant gezet; we moeten de veeren nu ook maar weg doen", zinspelende op de heilige gewaden der mis.

Koningin Elisabeth, die Engeland een „anderen" godsdienst gaf, vervolgde de Katholieke priesters als schuldig aan verraad en afgoderij, om wille van de mis. De naam van „priester" werd op zij gezet, als verachtelijk en afgodisch, en de naam van „predikant" er voor in de plaats gesteld. Nog zoo lang niet geleden moest de koning van Engeland bij zijn kroning een eed afleggen, waarin de mis als afgoderij veroordeeld werd. Om het duidelijker te zeggen: De Engelsche hervormers zwoeren den Paus van Rome af; zij schaften de mis af en het priesterschap. De woorden „priester" en „priesterschap" werden aan de verachting prijsgegeven.

En nu? In datzelfde Engeland, bij dezelfde Protestantsche geestelijken wordt de mis in eere gehouden, en worden misgewaden weer ingevoerd. Maar de groote moeilijkheid blijft bestaan: Door de plechtigheden der Katholieke Kerk na te doen kunnen de Engelschen het priesterschap niet meer herstellen, dat openlijk door de Kerk van Engeland is afgeschaft.

John Henry Newman dacht er zoo niet over, en verliet de Anglikaansche Kerk om een echte priester te worden, niet alleen in naam, maar door de handoplegging van een bisschop, die met Rome vereenigd is. Henry Edward Manning deed ook zoo. En deze twee beroemde mannen begonnen dien uittocht uit de Anglikaansche Kerk, en dien terugkeer tot Rome, die tot onze dagen aanhoudt.

Dominikaansch Nieuws.

De Dominikanen der Engelsche Provencie zijn weer in 't bezit gekomen van een Dominikanenklooster dat zij vóór de Hervorming bezaten in Kantelberg, en dat meermalen door den H. Thomas van Kantelberg bezocht werd.

Sinds de Hervorming is het tot verschillende doeleinden gebruikt, en in bezit geweest van verscheidene personen, maar is nog in goeden staat. Na zijn moord op den H. Thomas schijnt Koning Hendrik een bijzondere genegenheid te hebben opgevat voor de Dominikanen, en herbouwde hun kerk. De Dominikanen hopen het klooster in zijn vroegeren luister te herstellen.

Officieele Berichten.

Hierbij wordt bekend gemaakt, dat de paketschoener „Ligia" wegens reparatie, van den 15n tot den 22n dezer buiten de vaart zal zijn.

De 1ste klerk R. D. de S. Arends, wnd. ontvanger op Bonaire, is overgeplaatst naar Curaçao en geplaatst op de Inspectie der belastingen als subontvanger der invoerrechten en accijnzen.

De 1ste klerk C. F. Boskaljon is overgeplaatst van Curaçao naar Bonaire en benoemd tot tijd. ontvanger enz. aldaar.

De infanteristen E. J. A. de Bresser, H. W. Verhulsdonk en J. Winkelhuis zijn bij de politie werkzaam gesteld als tijdelijke agenten 2de klasse.

Aan den hulpobservator bij den weerkundigen dienst alhier Ch. R. Jacobs is tot herstel van gezondheid twee weken verlof verleend.

Aan den hoofdagent van politie K. Post, thans met verlof in Nederland, is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den hulpopzichter bij den vuurtoren ter Lage Westkust op Bonaire, Willem Florence is veertien dagen verlof verleend, en Arnold Dorthalina is tijdelijk met die werkzaamheden belast.

Officieele Berichten.

Van de vorige week.

De tijd. agent van politie 1ste klasse J. P. Hengeveldt is definitief als zoodanig aangesteld; Z. J. Cambridge en L. M. Waterfort zijn tijdelijk aangesteld tot agenten 2de klasse, en de tijdelijke agenten R. Molenaar en T. S. Sling zijn ontheven van de verdere waarneming dier betrekking.

Aan Mevr. E. A. Vooren-van Romondt, onderwijzeres 2de klasse aan de Wilhelminaschool, is tot verder herstel van gezondheid, twee maanden verlofsverlenging verleend.

De heer P. L. Gorsira is, gedurende den tijd, dat hij de betrekking van Inspecteur der belastingen waarneemt, ontheven van de functien van secretaris van den Raad van Beroep voor de Inkomstenbelasting, en als zoodanig is tijdelijk aangewezen de heer E A. Römer, verificateur der belastingen.

Aan den kommies 1ste klasse der belasting E. V. Garcia is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

De heer Manrique Capriles is, gedurende de afwezigheid van het lid J. C. Henriquez, tijdelijk benoemd tot lid van de schoolcommissie alhier.

Posterijen.

Onafgehaald en onbestelbaar bevonden brieven:

(van de vorige week)

Aangeteekende stukken:

Beronica Trompi, Pitinele Steba.

Gewone stukken.

M. A. Bethencourt (3), P. H. Lironi, Alexander Salsacht, J. M. Ojeda, Etreida Pietersz, Domiciano Trujillo (2), Federico Rodriguez, Clemente Brinez P., John Lingstuyl, Thomas A. Pietersz, Alfredo Senior.

Zeilvaart.

In de maand Juni 1922

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	19	Aruba	17
Bonaire	39	Barbados	3
Bov. Eilanden	1	Bonaire	35
Chaparra	1	Columbia	2
Columbia	1	Jacksonville	1
Cuba	2	La Guaira	1
Guanta	1	La Vela	13
La Vela	10	Maracaibo	5
Maracaibo	1	Pto Cabello	5
Pto Cabello	6	Pto Rico	2
Pto Rico	4	Pto Sucre	1
Sto Domingo	1	Sta. Martha	1
Tucacas	2	Sto Domingo	2
Van Zee	1	St. Kitts	2
Veracruz	1	San Andrés	1
Totaal	.90	Totaal	90

BUITENLAND.

De jongste beslissing, door de Commissie van Herstel genomen inzake de verleening van internationale credieten, is van dien aard, dat voorloopig van deze kredieten niets zeer weinig terecht zal komen.

Dit moge voor Duitschland een zeer groot nadeel zijn, maar er zijn nog landen in Europa, die er nog erger aan toe zijn, en wel Oostenrijk en Hongarije, waar een langer uitblijven van de zoo noodzakelijke credieten tot een catastrofale ramp kan en zal leiden.

Voor Oostenrijk is de toestand nog erger dan voor Hongarije. Ondanks de binnenlandsche twisten en politieke verwarring in Hongarije is er toch eenige consolidatie gekomen in den financieelen en economischen toestand. van Hongarije en weet de Hongaarsche kroon zich tamelijk te handhaven. In Oostenrijk daarentegen is de financieele toestand zoo ontredderd, dat hij wanhopig genoemd kan worden, en volgens den Weenschen correspondent van de Times is de toestand op dit oogenblik van dien aard dat een uitbarsting van het financieele bolsjewisme voor de deur staat.

De Oostenrijksche kroon heeft thans den laagsten stand bereikt, die tot dusver voorkwam en men krijgt thans in Weenen voor één Hollandschen gulden 10.000 kronen of honderd kronen voor 1 cent.

Tot welk een krankzinnige toestanden dit leidt, kan men nagaan wanneer men weet, dat voor een rit met de electrische tram, die het vorige jaar Juli 10 kronen kostte, thans 60 kronen moet worden betaald.

Er zijn dan ook van 6 millioen inwoners van Oostenrijk meer dan de helft millionairs, terwijl geen volk van Europa zoo arm is als het Oostenrijksche.

Deze ondhoudbare toestand is voor een groot deel te wijten aan het krankzinnige en meedoogenlooze vredeswerk van Versailles, waardoor millioenen menschen tot bedelaars zijn gemaakt, maar ook heeft tot deze verwording veel bijgedragen het economisch en financieel wanbeheer, waaraan de socialistische regeering in Oostenrijk zich heeft schuldig gemaakt.

Wanneer we de zegeningen zien, waarmede de roode regeerders sinds de revolutie het Oostenrijksche volk hebben begiftigd, dan kunnen we ons voorstellen, dat ook de socialistische arbeiders dezen frazeurs en theoretici den rug hebben toegekeerd, want in plaats van het beloofde land is hun de hel ten deel gevallen.

Reeds een jaar geleden heeft de Oostenrijksche bevolking een eind gemaakt aan de zuiver socialistische regeering en de vorige maand is het laatste restje van de roode huishouding buiten de deur gezet en hebben de katholieken weer geheel de regeering van het roode Oostenrijk in handen en moeten nu weer orde trachten te brengen in de chaos, door de rooden achtergelaten.

Aan het hoofd van de Oostenrijksche regeering staat thans een katholiek priester, Mgr. Dr. Seipel, zelf door zijn tegenstanders een der sterke mannen genoemd die Oostenrijk telt.

Graaf Czernin verklaarde dezer dagen voor zijn kiezers, dat het laatste bedrijf van de tragedie, welke zelfstandige republiek Oostenrijk" heet, begonnen was en de republiek haar ontbinding tegemoet ging, indien niet op het laatste oogenblik een man gevonden werd, die bereid was en de kracht had, tot zelfopoffering toe met volle energie voor de redding van den staat op te treden.

Met dezen man bedoelde Czernin Dr. Seipel, en deze heeft zich thans bereid verklaard als bondskanselier de leiding van de Oostenrijksche regeering in handen te nemen, hoewel hij zich tot nu toe steeds op den achtergrond heeft gehouden.

Dr. Seipel, die een bekend moraal theoloog is en huisprelaat van Z. H. den Paus, is een zeer bekwame staatsman en financier, die reeds in het vroegere Oostenrijk een groote rol speelde.

Ook in de laatste jaren was hem herhaaldelijk gevraagd meer naar voren te treden, maar steeds verklaarde hij, dat de verhoudingen niet van dien aard waren, dat van hem vruchtdragenden arbeid kon worden verwacht.

Of dit thans het geval is?

Het feit, dat thans, na een 3½ jarige socialistische regeering een zuiver katholieke regeering aan 't bewind komt, bewijst wel, dat de meerderheid van de bevolking van de socialistische experimenten genoeg heeft, en ook de anti-clericale bladen begroeten in enthusiaste artikelen de regeering-Seipel.

Het is echter ook waar, dat Dr. Seipel de regeering heeft aanvaard, omdat nu of nooit het oogenblik voor zijn optreden gekomen was. Want al mag het meer intellectueele Oostenrijk achter hem staan, de noodlottige invloeden van den socialistischen regeeringsvorm zijn bij de lagere volksklassen nog steeds merkbaar.

Oostenrijk heeft geen betrouwbaar leger meer om de binnenlandsche orde te handhaven, een van de voornaamste eischen voor de buitenlandsche credieten. De socialistische en communistische vakvereenigingen voeren een zuivere „arbeiderspolitiek", waaraan het algemeen belang moet worden opgeofferd, en niet zonder ernstigen strijd zal Dr. Seipel hieraan een eind kunnen maken.

Zoo moet aan de voortdurende stijging der loonen een eind komen, willen ook de krankzinnige duurte en prijsstijging ophouden.

In hoeverre Dr. Seipel er in slagen zal, nu eens iets meer te krijgen dan beloften, n.l. werkelijk credieten, dan is er kans dat zijn binnenlandsche positie ook sterker wordt.

Maar gaat de Entente door met het geven van waardelooze beloften, dan zal ook Dr. Seipel Oostenrijk niet kunnen redden en staat de wanhoop van het boljewisme voor de deur.

De leening aan Duitschland.—

De bekende zweedsche economist, professer Cassel, schrijft over het verleenen van een buitenlandsche leening aan Duitschland, dat als deze niet tot stand zou komen, Duitschland genoodzaakt zou worden om zijn papieren geld nog te vermeerderen, teneinde aan zijn buitenlandsche verplichtingen te kunnen voldoen. De geheele wereld, zegt prof. Cassel, moest tegen zulk een actie protesteeren, het is ver genoeg met Duitschland gekomen en dat is ook al van genoeg invloed geweest op den geheelen wereldtoestand. Eigenlijk moet de geheele wereld onder de verfoeielijke schadeloosstellingspolitiek lijden en het is eenvoudig monsterachtig, dat de Entente nog steeds niet het verschrikkelijke van die methode inziet. De openbare meening moet zich daarom steeds sterker tegen deze politiek van waanzin gaan verzetten. Verder schrijft Prof. Cassel dat een eerste vereisch te voor het herstel van Duitschlands capaciteit om te betalen, de opheffing van de vreemde bezetting is, en dat vervolgens de schadeloosstellingen moeten worden verminderd, tot die norm, dat werkelijk door Duitschland betaald kan worden. Er zijn er echter, zegt hij verder, die meenen, dat het Frankrijk minder te doen is om een goede betaling, dan om het handhaven van de militairen hegemonie in Europa. Deze tactiek zou echter tegen Frankrijks eigenbelang ingaan, daar het economisch even hard herstel noodig heeft als Duitschland en op deze wijze van economie niet veel komt. Frankrijk kan zijn schuldenaren niet steeds zwakker maken, het zal daar op den duur anders zelf aan te gronde gaan, en wat voor Frankrijk geldt, doet het dat nog meer, wat Polen en andere staten van de Entente geldt. Wanneer Duitschland niet tot herstel komt, wat blijft er dan van al die landen ook over?

De Engelsch-Iersche onderhandelingen.

De onderhandelingen over het Iersche vraagstuk zijn in het ministerie van Koloniën tusschen Churchill en Griffith als hoofdpersonen weer begonnen. De eerste bespreking duurde ruim 2 uur. Griffith had beloofd te zullen voldoen aan de bezwaren die de Rijksregeering meende te moeten inbrengen tegen het oorspronkelijk ontwerp van de Iersche grondwet en naar de bladen thans vernemen heeft hij aan die belofte ongeveer op de volgende wijze voldaan:

Hij is bereid er in toe te stemmen, dat de goedkeuring van de Kroon noodig zal zijn op de Iersche wetgeving.

Ten tweede gaat hij er mede accoord, dat Ierland de voorrechten nedergelegd met het tractaat van Sonden alleen verkrijgt op de duidelijke voorwaarden, dat Ierland deel zal blijven uitmaken van het Rijk en dit nadrukkelijk in de grondwet zal worden omschreven. Ten derde, dat bij de grondwet zal worden voorgeschreven, dat de eed van trouw aan den Koning en diens huis verschuldigd zal zijn in den vorm als in het tractaat van Londen voorgeschreven.

De besprekingen hebben in de eerste plaats geloopen over de juiste formuleering van de wijze waarop de Juridische commissie van den Geheimen Raad als hoogste instantie voor Iersche grondwet aangelegenheden zal optreden. Ook ten aanzien hiervan waren van Iersche zijde bezwaren geopperd. Bij het eindigen van de beraadslagingen was de stemming evenwel optimistisch.

Lloyd George keerde terug van zijn vacantie om zich weer te belasten met de leiding van de besprekingen met de Ieren.

Het huwelijk van den koning van Servië.

De feestelijkheden ter gelegenheid van het huwelijk van Koning Alexander van Zuid-Slavië zijn schitterend geweest. Naar uit Belgrado aan het „Hbld." wordt gemeld zijn de Hertog van York (de tweede zoon van den Koning van Engeland) de infant Alfons van Spanje en de infante Beatrice in Belgrado aangekomen, door den Koning ontvangen.

De prins van Udine en zijn gemalin kwamen 's middags aan.

Alle gasten werden met groote staatsie naar het koninklijk paleis gebracht.

De plechtige intocht der bruid, prinses Maria van Roemenië, en haar ouders, broeder en zusters had 's middags om vijf uur plaats. De Roemeensche koninklijke familie maakte de reis per Donauvaartuig. 's Avonds kwam een vliegtuig met Fransche journalisten aan, die tien kisten zuidvruchten voor de bruidstafel medebracht, die 's morgens te Parijs waren aangekomen.

Engeland en Frankrijk. —

De toestand aangaande het voorgestelde Engelsch-Fransche verdrag, waarover de discusie de laatste dagen weder in de pers is begonnen, is, naar de „Times" verklaart, als volgt:

Toen het verdrag het eerst te Cannes werd voorgesteld, werd medegedeeld, dat 't er van afhing, of tusschen Engeland en Frankrijk eene overeenkomst werd bereikt aangaande een aantal nog hangende quaestiën, voornamelijk Oostersche en die van Tanger. Naar men vernam, werd dit standpunt aanvaard door de Fransche regeering. Tot nog toe is echter nog geene regeling tot stand gebracht aangaande bovengenoemde hangende quaestiën.

Bloei van de Katholicisme in Australië.

Naar aanleiding van het honderd jarig bestaan der oude kathdraal te Sydney, zijn er aldaar, volgens een Kipa-bericht grootsche feesten gevierd, die getuigden van een heerlijk leven en opbloeien der Katholieke Kerk. Op de sluitingsdag van een triduum, waarbij vele kerkelijke hoogwaardigheidsbekleeders tegenwoordig waren, sprak de Aartsbisschop van Australië en Nienw-Zeeland o. a. volgende woorden: „Honderd jaren geleden werd de kathoiieke kerk in Australië vervolgd: destijds bestond er op het geheele vasteland geen enkele plaats waar de katholieke godsdienst werd uitgeoefend; men kende slechts één priester Tegenwoordig heeft Australië een eigen vertegenwoordiger bij Z. H. den Paus in de persoon van den Apost. Delegaat, Mgr. Cattaneo. Australië telt thans meer dan 1. 200. 000 katholieken, die onder leiding staan van negen Aartsbisschoppen. Zij bezitten 2000 kerken welke bestuurd worden door 1600 priesters. De kinderen krijgen een katholieke opvoeding in 16000 katholieke scholen. De kerk is thans in de gelegenheid zich meer en meer uit te breiden. Het systeem der christelijke opvoeding draagt zijn vruchten in het groeiend aantal van Australische inlanders, die naar het priesterschap verlangen.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Juni 1922 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M3.			INHOUD IN M3.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juni 1922.	90	10,349	92,99	98	411 199	231 889
Vorige maanden	456	72,460	67,510	482	2,018,970	1,154,459
Totaal	546	82.809	76.809	580	2,430,169	1,386,348

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.